

A beruházás által érintett terület egésze régészeti fedettségnek bizonyult. Azt is igazoltuk, hogy a jelenlegi beruházási területen kívül is folytatódik néhány objektum, ezért ott bármilyen földmunka veszélyezteti ezek állapotát. Jóllehet a kincset szolgáltató objektumot és közvetlen környékét többször is átvizsgáltuk fémkereső műszerrel, azonban nem zárhatjuk ki azt sem, hogy hasonló leletek előkerülhetnek még a környéken.

A megelőző feltárás eredményei alapján kijelenthető, hogy egy vízfolyás partján álló, a középső rézkorban induló és a késő rézkorban is létező települészetet tártunk fel, melynek környezete feltételezhetően mocsaras, lápos terület volt. A későbbi korokat jelző leletek alapján számolnunk kell még késő bronzkori temetkezésekkel is, bár a mostani feltárásban egyetlen ilyen sem találtunk; ezek valószínűleg a feltárással nem érintett részen találhatók. Az éremkincs mellett néhány peremtörredék képviseli a késő vaskort. Ezek és a késő bronzkori tűk a 70KE48-as és a 74KE57-es objektumokból kerültek elő, melyekről feltételezhető, hogy eredetileg patakmeder részei voltak, így itteni megjelenésük másodlagosnak, a lelőhely korát illetően pedig marginálisnak tekinthető. A római kort szórvány kisbronzok (Kr. e. 3. század végére, 4. századra keltezhetően) és egy szintén szórvány, a felszínről gyűjtött *terra sigillata* töredék képviseli, melyek előkerülése az egykori Savaria területén megszokottnak mondható. Egyértelműen a római korra keltezhető objektum vagy jelenség nem került elő.

A terület fémkeresővel történt átvizsgálása során a beruházási terület határán szórványként 2 ezüstérme került elő, melyek a 18. század elejére keltezhetők. Közülük csak egyet sikerült a helyszínen azonosítani. A 30. karótól 20 m-re Ny-ra I. Lipót 1705-re keltezhető ezüst dénárját találtuk meg.

A megelőző feltárást 2013. november 8-án a terület és az objektumok geodéziai felmérésével befejeztük.

KISS PÉTER – MRENKA ATTILA

239. Szögliget, Szádvár (KÖH 16815)

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Kö

A Herman Ottó Múzeum szakmai vezetésével és a Szádvárért Baráti Kör szervezésében 2013-ban is folytathattuk a 2010-ben megkezdett⁷⁶ szondázó jellegű régészeti kutatásokat. Az elmúlt évben két helyszínen folytak feltárások. A belső vár Csonkabástyájában egy NKA pályázat előkészítése kapcsán nyílt lehetőségünk a védmű Ny-i részének és a hozzá kapcsolódó várfal-szakaszának a feltáráására.

A közel 3 m vastag külső várfal egy 6 m hosszú szakaszának megtisztításán túl feltártuk a bástyát a várudvar felől egykor lezáró fal részletét, valamint a várudvar felé benyúló épület habarcsos *terazzopadló*ját is. A külső vár területén, ezúttal a D-i várfal belső oldalán, egy újabb kései cserépkályha alapozását tártuk fel. Felderítettük a csigának nevezett felvonószerkezet felső kapujának Ny-i szélét, valamint a már állagvédett É-i fal-szakasz előtt nyitott kutatóárokban egy eddig ismeretlen építési periódusból származó, visszabontott várfal alapozása került napvilágra. A középső várban, kutatóárokkal vizsgáltuk a Lisztes-bástya belső területét. Azonosítottuk legutolsó vastag habarcsos járószintjét, valamint közel 3 m-es mélységben előkerült a rondella alapozásának kiugrása is. Továbbá egy kis

kutatóblokkal feltártuk a Lisztes-bástya és a középső vár D-i falának csatlakozási pontját. Így egyértelművé vált, hogy a két falazat egyidős.

GÁL VIKTOR

240. Szőkedencs, Vár-domb (KÖH 49305)

(Somogy megye) Á, Kk

2012-ben és 2013-ban a Szőkedencstől Ny-ra lévő várban és környezetében terepbejárást, helyszíni szemlét tartottunk. Fémkeresőzés közben szlavón báni dénárokat, nyílhegyeket, gombot, ezüst ruhacsatot találtunk. Igazoltuk, hogy a vár legalább a 13–14. század fordulóján biztosan működött. Egy helyen kőfal nyoma is megfigyelhető volt.

Munkatárs: Nyári Zsolt.

MOLNÁR ISTVÁN

241. Tahitótfalu, Kenderesek (MRT 7. k. 30 / 3. lh., KÖH 11780)

(Pest megye) Kö

Tahitótfalu határában, a település önkormányzata gátépítési beruházása előtt végeztünk megelőző és próbafeltárást a létesítendő gát területén. A terület humuszolása 2013 szeptemberéig, a feltárás október során zajlott. Elsőként két egymás közelében álló kemencét tártunk fel. Az első Árpád-kori, a második kemence valamivel korábbi, talán a 9. századra keltezhető a kerámialeletek alapján. A terület középső részén több Árpád-korba sorolható objektumot, így köztük több ház is feltártunk. A házak nagyjából szabályos rendben helyezkedtek el, egymástól közel azonos távolságra. A házak körül több árok és gödör feltárását is elvégeztük. A régészeti objektumok összterülete 15 733m² volt.

Munkatárs: Zimborán Gábor.

RAJNA ANDRÁS

242. Taktabáj határa

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Ő, B, Sza, Á

2013. október 4–14. között, előzetes régészeti dokumentáció keretében a Herman Ottó Múzeum a Szerencsi kistérség ivóvízellátását célzó beruházáshoz kapcsolódóan (KEOP-1.3.0/09-11-2011-0046 azonosító számú projekt) terepbejárást végzett. A felszíni kutatás Abaújszántó, Tállya, Szerencs, Taktabáj, Csobaj, Tarcal és Tokaj területét érintette. Legnagyobb részben késő bronzkori, kisebb mennyiségben neolitikus, római császárkori és középkori lelőhelyeket azonosítottunk. A település határában az alábbi lelőhelyeket dokumentáltuk.

Kender-földek (KÖH 88525): A lelőhely Taktabáj és Csobaj között helyezkedik el, a környezetéből kiemelkedő dombon, a Kender-földek dűlőben, a Báj-Tardosi-csatornától 60 m-re DNy-ra. A lelőhely területén található a taktabáji temető és a víztorony. A terület mezőgazdasági művelés alatt áll. A bejárás-kor kukorica borította, ami rossz látási viszonyokat biztosított. Ennek ellenére 530×220 m-es területen nagyon intenzíven jelentkező római kori leleteket gyűjtöttünk (161 kerámiatöredék, egy orsógomb és egy üvegyöngy), szórványosan őskori és késő bronzkori kerámiatöredéket találtunk.

Mogyorós-dűlő (KÖH 88527): A lelőhely a Taktabájhoz tartozó Mogyorós-dűlő területén, annak K-i részén, egy enyhén

76 RKM 2010, 371–372.; RKM 2011, 178.; RKM 2012, 97.